

La Vang Tháng Tám Mùa Thu

Thơ: Lê Đình Bảng

Nhạc: Hải Triều

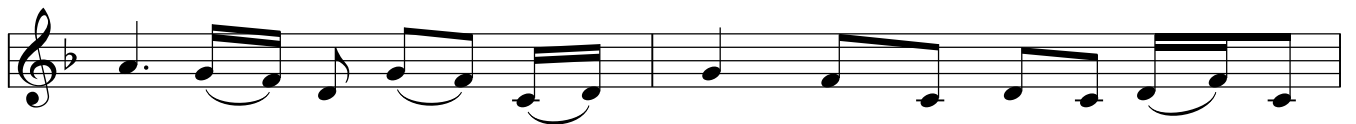
Con trở lại miền địa cầu giới tuyến, thành phố cũ

mang đôi đoạn chiến tranh, nơi mẹ già tất cả Gio-Linh cuộc đất trồng

khoai nuôi con đánh giặc. Nơi em đợi từng mùa đông lạnh cắt nơi dòng

sông chia bờ Bắc bờ Nam những tuổi thơ mở mắt trong

hầm, ngày cũng là đêm giữa tầm đạn pháo.

1. Trên chuyến hành hương những người đồng đạo, ôi những toa
2. Đá chảy mồ hôi núi nghiêng mình đợi, con đứng ngậm

tàu nhòa lệ trong sương. Bên kia sông ở cuối trắng rừng sóng rước thuyền
ngủ nhắm đọc từng tên. Đâu hiên xưa gợi ký ức về nhớ những ngày

ra lúa dòng ngậm sữa. Cỏ đã lên xanh hoa vàng trên
mưa có mẹ hong giặc. Giờ còn chơ vợ bức hình trên

mộ mẹ và anh em đồng đội đâu rồi. Hồn tử sĩ gió ù ù
tường mẹ nhìn đăm đăm ngóng đợi con về. Vùng quê lữ loáng chân đê

thổi, hồn tử sĩ gió ù ù thổi. Con lặng ngắm giáo đường in vết
nổi, vùng quê lữ loáng chân đê nổi.

đạn, mà đau nổi đau da thịt của riêng mình. Trên bàn thờ tia nắng rớt lung

Nhanh hơn

linh, con thêm nhớ một mùi thơm hoa huệ. Con về

đây bước trên đường xuyên Á, từ Đông Hà ra Cửa Việt La

Vang. Khách từ thập phương lớp lớp hàng hàng, nghe những ga

dừng nhớ nhung âm ắp. Con về đây tưởng chừng không được gặp, lúa ngô

Chậm lại

reo hay triệu triệu tấm lòng. Máy đồng trăm nước trắng cũng về

không, Mẹ đứng đó hai trăm năm lệ đá.